

La llegenda de Sant Galderic

De Sant Galderic s'expliquen gran quantitat de llegendes, algunes d'elles recollides en el Costumari Català de Joan Amades. Una d'aquestes llegendes, ens diu que, Sant Galderic, és el suplent de Sant Pere a la Porta del Cel.

Quan per una causa o altra Sant Pere no pot exercir el seu càrrec, Sant Galderic ocupa el seu lloc i s'ocupa de la feina que s'ha de fer a l'entrada del cel. Una vegada Sant Pere va demanar a Nostre Senyor que li donés 7 dies de festa per a poder venir a passar una setmana a Vilobí; Déu li va concedir permís i Sant Galderic va fer-se càrrec de la porteria. Això passava pels voltants de Nadal.

A Vilobí, Sant Pere, li va agradar tant el què hi trobava –entre altres coses, una funció teatral d'Els Pastorets–, que va decidir quedar-s'hi una setmana més, fins a 14 dies. Passada una setmana, però, Nostre Senyor va anar a la Porta del Cel per saber com havia anat l'estada a Vilobí, i en veure que no havia tornat, digué a Sant Galderic

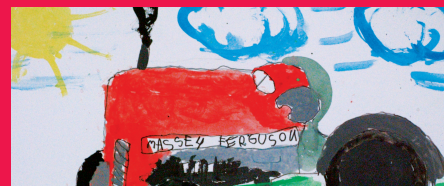
que no el deixés entrar, puix, ja havien tocat l'Àngelus i, passada aquella hora, les portes del cel no s'obrien per a ningú. Mentrestant Sant Galderic es cuitava de la Porta del Cel, els negocis de la pagesia occitana i catalana anaven molt malament.

Moltes fonts s'havien estrocat, alguns rius s'havien eixugat, les pedregades havien fet malbé les collites de fruita i altres productes del camp, els conreus patien set, les plagues de virus microbiològics mataven les plantes i els arbres ...

Quan va tornar Sant Pere a ocupar-se de la Porta del Cel, Sant Galderic va tornar a ocupar-se de les terres occitanes i catalanes i quan va veure els mals que afectaven aquelles terres, de seguit va obrir les aixetes de l'aigua i va fer tot el que calia perquè tornés la prosperitat a les terres de Catalunya on s'hi havia d'encarnar i fer-se present la catalanitat, i també –segons com es miri– l'occitanitat ja que, les terres d'Occitània, també són terres pirinenques.

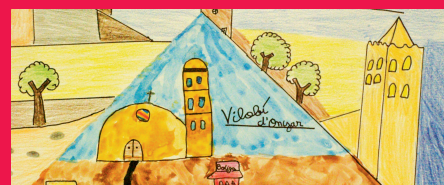
Primer premi primera categoria (Carles Cornellà Molins).

Primer premi segona categoria (Joel Camps Sais).

Primer premi tercera categoria (Roger Cornellà Noguer).

Primer premi quarta categoria (Nil Matamala Mató).

Una quarantena de nois i noies van participar en el XVIII Concurs de pintura ràpida

Una quarantena de noies i noies d'edats compreses entre l'any i els onze anys van participar en la XVIII edició del Concurs de pintura ràpida que se celebra tradicionalment en el marc de la Festa de Sant Galderic.

A partir de les nou del matí, els més matiners van passar pel pavelló de Vilobí a recollir la cartolina reglamentària facilitada per l'organització i van tenir temps fins al migdia per presentar les obres. Abans de dinar va tenir lloc la cerimònia d'entrega de premis, un moment especialment emocionant perquè els concursants són cridats personalment pel nom i han de recollir els trofeus mentre sonen els aplaudiments del públic.

Els màxims guanyadors del 2008 van ser Carles Cornellà Molins (primera categoria, d'1 a 3 anys), Joel Camps Sais (segona categoria, de 4 a 5 anys), Roger Cornellà Noguer (tercera categoria, de 6 a 8 anys) i Nil Matamala Mató (quarta categoria, de 9 a 11 anys).

Aspecte de la plaça Vella durant la desfilada de tractors.

Fent el sofregit d'un arròs per a tres-cents comensals.

Les puntaires: fil, patrons, agulles i boixets.

Tractors al carrer de Girona, abans de la desfilada.